

[Camre]

onskriser, energikriser og generelle ressourcekriser, miljøkriser, storbyproblemkriser og deres problemer med at få deres offentlige sektorer til at fungere effektivt.

Meget tyder på, at denne erhvervsudvikling vil øge en række af de problemer, vi har i dag, først og fremmest beskæftigelsesproblemet. Det skyldes, at kravene til arbejdskraftens uddannelse og færdigheder vil blive øget voldsomt. Allerede i dag er en lang række mere enkle produktioner gået tabt. De er enten overtaget af lavt udviklede lande eller af maskinerne. Tilsvarende vil de mere enkle funktioner i den offentlige sektor blive overtaget af den ny tids teknik. Hvis vi ikke gør en ganske særlig indsats, vil måske op imod 1/3 af arbejdskraften være ledig i år 2000, og det vil skabe helt uoverskuelige problemer, i ganske særlig grad en betydelig indkomstskævhed, men også i høj grad åndelige problemer, eller skal vi stadig væk bruge udtrykket psykiske problemer, for de mennesker, der føler, at der ikke er brug for dem, at de ikke hører til i samfundet, at deres liv ikke har værdi for andre.

Hovedindvendingen mod regeringens økonomiske politik, som jeg forstår miljøministeren mener at landsplanlægningen skal være en del af, er derfor, at denne politik bygger på en liberalisme, som overhovedet ikke kan løse de voldsomme omstillingsproblemer, den højt udviklede verden står over for. Hvis vi skal se på den økonomiske politik, sådan som denne regering søger at gennemføre den, konstaterer vi, at overskriften er, at man ønsker at løse det danske samfunds ubalanceproblemer ved at forskyde ressourceanvendelsen fra den offentlige til den private sektor. Det er i lyset af det, at vi har set voldsomme nedskæringer, som har haft en stærk stigning i ledigheden til følge. Derimod har vi intet set til positive virkninger i form af ekspansion i de produktive erhverv. Nu ved jeg udmærket, at regeringens svar på det vil være, at det jo ikke er noget, der kommer fra den ene dag til den anden. Vi skal bare give tid og vente, så kommer fremgangen og væksten. Hele den filosofi hviler på en forestilling om et samfund, som ikke findes mere, og som aldrig kommer igen.

Netop i lyset heraf er der grund til, at vi beskæftiger os meget med de planlægningsbehov, som er beskrevet i debatoplægget »Hvad gør vi ved Danmark?«. Jeg finder, at

der i hvert fald er 3 væsentlige konklusioner at drage. For det første: velfærdssamfundet er i sig selv en vækstskabende faktor. For det andet: økonomisk vækst kan ikke skabes af de private erhverv alene. For det tredje: de åndelige kvaliteter i det danske samfund vil blive endog ganske stærkt nedbrudt, hvis de nærmeste årtiers teknologiske og økonomiske udvikling får lov at udvikle sig liberalistisk.

Lige i øjeblikket kan regeringen glæde sig over, at en stor del af befolkningen tror, at regeringen fører en politik, der leder frem til vækst, beskæftigelse og økonomisk balance. Men sandheden er, at udviklingen går den forkerte vej: mere og mere går i stå, flere og flere mennesker bliver ledige, og der er ingen tegn på, at de strukturelle omstillinger af den danske produktion alene sker i den private sektor.

Derfor vil jeg fraråde ministeren at svække den tværgående, sammenhængende planlægning mellem den offentlige og den private sektor. Og jeg vil fraråde ministeren at lade det fysiske planlægningssystem deltage i en svækkelse af den offentlige ressourcestyring. Endelig vil jeg fraråde ministeren at tro, at de åndelige kvaliteter i det danske samfund, som vi også vedkender os, kan opretholdes eller opbygges alene gennem taler eller formaninger. Der skal realiteter til, uddannelse, beskæftigelse, social tryghed, lighed – kort sagt: en velfungerende velfærdsstat.

Må jeg til slut sige, at folketinget jo ikke har for mange lejligheder til at drøfte den langsigtede udvikling og vore forskellige målsætninger for den, og derfor vil jeg igen takke miljøministeren, fordi han, uden at være enig i debatoplægget fra planstyrelsen, alligevel har medvirket til, at vi kan diskutere det her i dag.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg lagde mærke til hr. Camres bemærkning om den almindelige utryghed, der hersker i det danske samfund, og som har gjort tilværelsen, om jeg så må sige mindre hensigtsmæssig for en mængde mennesker. Jeg kan foreløbig ganske tilslutte mig det, hr. Camre siger. Dette er et resultat af en socialdemokratisk regering, der ikke kunne regere, blev siddende for længe, ikke kunne samarbejde, intet foretog sig. Nu er tingene blevet noget anderledes. Der er i dag større tillid til